13/10/2024

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Δ’ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Δ’ Λουκά (του Σπορέως): Λκ. η’ 5-15 (13-10-2024)

Πρεσβ. Χαρίτωνος Θεοδώρου

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα

βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν ,εἰσιν οἱ ἀκούσαντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Νεοελληνική Απόδοση

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή «Βγήκε ο σποριάς για να σπείρει το σπόρο του· καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, όπου καταπατήθηκαν και τους έφαγαν τα πουλιά. Άλλοι έπεσαν στις πέτρες και, όταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιατί δεν είχε υγρασία. Άλλοι σπόροι έπεσαν ανάμεσα σε αγκάθια και, όταν αυτά φύτρωσαν μαζί τους, τους έπνιξαν. Άλλοι όμως έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, φύτρωσαν κι έδωσαν καρπό εκατό φορές περισσότερο». Οι μαθητές του τότε τον ρώτησαν: «Τι σημαίνει η παραβολή αυτή;» Εκείνος τους απάντησε: «Σ΄ εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίζεται τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, ενώ στους υπολοίπους αυτά δίνονται με παραβολές, ώστε να κοιτάζουν και να μη βλέπουν και ν΄ ακούνε αλλά να μην καταλαβαίνουν». «Η παραβολή αυτή σημαίνει το εξής: Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. Οι σπόροι που έπεσαν στο δρόμο είναι εκείνοι που άκουσαν το λόγο του Θεού, έρχεται όμως ύστερα ο διάβολος και τον παίρνει απ΄ τις καρδιές τους, για να μην πιστέψουν και σωθούν. Οι σπόροι που έπεσαν στο πετρώδες έδαφος είναι εκείνοι που, όταν ακούσουν το λόγο, τον δέχονται με χαρά, δεν έχουν όμως ρίζα· γι΄ αυτό πιστεύουν για λίγο διάστημα και, όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας, απομακρύνονται. Αυτοί που έπεσαν στ΄ αγκάθια είναι εκείνοι που άκουσαν το λόγο, συμπορεύονται όμως με τις φροντίδες, με τον πλούτο και τις απολαύσεις της ζωής, πνίγονται απ΄ αυτά και δεν καρποφορούν. Με το σπόρο που έπεσε στο γόνιμο έδαφος εννοούνται όσοι άκουσαν το λόγο με καλή και αγαθή καρδιά, τον φυλάνε μέσα τους και καρποφορούν με υπομονή». Αφού τα είπε όλα αυτά, πρόσθεσε με έμφαση: «Όποιος έχει αυτιά για ν΄ ακούει ας τα ακούει».

Σχολιασμός

Η Παραβολή του σπορέως, αναφέρετε σε κάποιο γεωργό ο οποίος έσπερνε σπόρους στο χωράφι του, όμως μερικοί από τους σπόρους που έπεφταν στο δρόμο του χωραφιού είχε ως αποτέλεσμα να καταπατούνται και να καταστρέφονται από τους διαβάτες και άλλοι να γίνονται τροφή από διάφορα πτηνά του ουρανού. Άλλοι σπόροι λόγω της πετρώδης μορφολογίας του εδάφους ξεραίνονταν επειδή δεν υπήρχε υγρασία. Άλλοι πάλι σπόροι έπεσαν σε έδαφος γεμάτο από σπόρους αγκαθιών, και όταν βλάστησαν, τους έπνιξαν τα αγκάθια τελείως. Και άλλοι σπόροι έπεσαν στην εύφορη γη και έκαναν καρπό εκατό φορές περισσότερο.

Οι μαθητές ακούοντας με πολύ προσοχή, ζήτησαν από τον Κύριο να τους εξηγήσει την σημασία της συγκεκριμένης παραβολής. Ο Κύριος άρχισε λέγοντας πως ο σπόρος συμβολίζει το λόγο του Θεού. Προβάλλεται όμως το ερώτημα γιατί ο Κύριος να θέλει να παρομοιάσει τον λόγο του με σπόρο; Διότι, όπως ο σπόρος μέσα του διαθέτει αρκετά συστατικά και μέσα στο χώμα εξελίσσεται σε ζωντανό οργανισμό, έτσι και ο λόγος του Θεού, όταν πέσει στις καρδιές μας, έχει τη δυνατότητα να ριζώσει μέσα μας και να φανούν οι καρποί του στον εξωτερικό άνθρωπο. Διότι ο λόγος του Θεού είναι φορτισμένος με ζωή, με θεία χάρη. Όπως ο σπόρος, αυτὸ το δυναμικὸ στοιχείο της φύσης, κρύβει μέσα του το μυστήριο της δημιουργίας και της ζωής, έτσι και ο λόγος του Θεού μας μεταμορφώνει εσωτερικὰ και μας μεταγγίζει τὴν «ὄντως ζωή». Ο σπόρος είναι ίδιος, πέφτει όμως σε διάφορα μέρη, γι’ αυτὸ και το αποτέλεσμα είναι διαφορετικό. Ο λόγος τού Θεού προσφέρεται και απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο αδιακρίτως. Δεν είναι προνόμιο κάποιων, αλλά δικαίωμα και δωρεὰ όλων. Ο Χριστὸς είναι ο «ἀεὶ σπείρων τὸν σπόρον της αιωνίου ζωής» .

Ο Κύριος στη συνέχεια ερμηνεύει τα διάφορα μέρη του χωραφιού της παραβολής. Το έδαφος κοντά στο δρόμο, συμβολίζει εκείνους τους ανθρώπους που τυπικά ακούνε απλώς το λόγο, δυστυχώς όμως στην συνέχεια παραχωρούν έδαφος διάβολο με τραγική επίπτωση να έλθει μέσα τους και να αφαίρεση το θειο λόγο από τις καρδιές τους. Το πετρώδες έδαφος συμβολίζει τους ένθερμους υποστηρικτές του θείου λόγου, όμως όταν έλθει ο καιρός της δοκιμασίας, του διωγμού και των πειρασμών παραδίνουν τα όπλα προδίδοντας την πίστη. Και η γη με τα αγκάθια δηλώνει εκείνους που ακούσαν το λόγο του Θεού κάνοντας συνάμα τα πρώτα βήματα στα μονοπάτια της πίστεως. Όλα αυτά όμως χάνονται στην μανία που διακατέχονται για πρόσκαιρα πλούτη και κατάκτηση της ύλης. Υπάρχουν όμως και οι καρδιές που μοιάζουν με γη αγαθή και εύφορη. Είναι οι άνθρωποι εκείνοι που με καλοπροαίρετη καρδιά άκουσαν και κατανόησαν το θείο

λόγο και τον κρατούν σφικτά μέσα τους, και καρποφορούν τις αρετές δείχνοντας υπομονή στους πειρασμούς που συναντούν στην άσκηση της πνευματικής ζωής.

Μπορούμε λοιπόν με βάση την παρούσα παραβολή να διαχωρίσουμε τους ανθρώπους σε τρείς κατηγορίες όπου μέσα στις ψυχές τους απουσιάζει η γόνιμη γη. Και οι τρεις αυτές κατηγορίες ανθρώπων κυριαρχούν ιδιαιτέρως σήμερα. Ενώ τόσο πλούσια ακούγεται στις μέρες μας στην πατρίδα μας ο λόγος του Θεού, τόσα κηρύγματα και ομιλίες και βιβλία και εκπομπές, πολλοί δεν έχουν διάθεση να τον ακούσουν. Δυστυχώς οι περισσότεροι από εμάς πνίγονται μέσα στον λαβύρινθο και κυκεώνα της καθημερινότητας, κυρίαρχα στοιχεία αυτής της καθημερινότητας είναι τα οικογενειακά και οικονομικά προβλήματα, τι θα μας προσφέρει το χαζοκούτι δηλαδή η τηλεόραση, πως θα διασκεδάσουμε, τι θα διαβάσουμε στο περιοδικό. Και η κατάσταση αυτή διαιωνίζεται από γενιά σε γενιά. Εάν η καρδιά μας μείνει ακαλλιέργητη, θα χερσώσει, θα πετρώσει, θα γεμίσει αγκάθια, δεν θα καρποφορήσει.

Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι η μελέτη του θείου λόγου δεν αφορά μόνο τους θεολόγους και τους Ιερωμένους. Αποτελεί καθολική υποχρέωση, προσπάθεια από κάθε Χριστιανό. Κρίνεται επιτακτική ανάγκη να πάρουμε το μήνυμα που αναβλύζει μέσα από την Αγία Τράπεζα που δεν είναι άλλο από την πιστή υπακοή στον λόγο του Θεού όσα δηλαδή ο Ιερέας μεταφέρει μέσα από το Ευαγγέλιο αλλά και το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Προέχει λοιπόν, μας τονίζει η Εκκλησία, ότι πως μονόδρομος για την σωτηρία μας είναι η γνωριμία με το Χριστό-σπορέα και η κατά χάριν ένωση μαζί του μέσω των μυστηρίων.Προσοχή λοιπόν χρειάζεται να μην παραπλανηθεί κανείς, αλλά να συνδεθεί με την όντως ζωή, τον Θεάνθρωπο Ιησού, και να αποδώσει καρπούς πνευματικούς, ζώντας μια όσο το δυνατόν αγία και σε εγρήγορση ζωή, εν μετανοία, εν υπομονή και εν ταπεινώσει.